

diskuteret adskillige Gange ogsaa i Udvalget, og jeg erkender, at jeg en Gang gik med til at indsætte en saadan Bestemmelse; men det var et Kompromis, man indgik paa her i Folketinget for om muligt derigennem at faa Lovforslaget vedtaget i det andet Ting. Hvor f. Eks. en Landkommune laa lige op ad en Købstadkommune, kunde Dispensationsbestemmelsen let volde Splid og fremkalde uheldige Forhold, det var de fleste enige om; men der var i sin Tid Landbrugsrepræsentanter, som holdt stærkt paa, at en saadan Dispensationsbestemmelse burde indsættes i Lovforslaget. Imidlertid glæder jeg mig, som sagt, over, at denne Bestemmelse nu er taget ud.

Hvad angaar § 3, havde Ministeren i sit Lovforslag indsat en Bestemmelse om, at Bagerer og Kagebagerer paa Helligdage skulde lukke deres Forretninger Kl. 4 om Eftermiddagen. Der har Landstinget indsat den Bestemmelse, at Bagerne har Ret til at holde aabent til Kl. 8 om Aftenen. Det synes jeg er et Tilbageskridt, og jeg beklager det. Jeg tror ikke, at Bestemmelsen, som den var, vilde have forringet Forholdet for Bagerne; Bagerne har jo de sidste Par Aar gjort Forsøg paa at naa til at holde lukket endda hele Helligdagen for at opnaa nogen Frihed. Man kan sige: Hvorfor skal Bagerne have Lov at holde aabent til Kl. 8, naar Kagebagerne ikke maa have Lov dertil? Ikke alle er fuldt ud klare over Forholdet paa dette Omraade. Forholdet er nemlig det, at de fleste Konfitureforretninger handler paa Kagebagerborgerskab. Ogsaa disse Forretninger har der staaet Strid om i dette høje Ting. Jeg erindrer at have kæmpet for, at de skulde have Lov at holde aabent til Kl. 8; men da vi fik den midlertidige Lov om Lukning, blev det bestemt, at de skulde lukke Kl. 6 og Kl. 7, og Grunden var, at Urtekræmmernes Organisation mødte i Folketingsudvalget og antagelig ogsaa hos Ministeren og protesterede imod, at disse Forretninger skulde have Lov at holde aabent længere end de, idet de hævdede, at de omhandlede Forretninger til Dels solgte samme Varer som Urtekræmmerne, saaledes Chokolade i halve og hele Pund. Endvidere gjorde de gældende, at de fleste af disse Forretninger dreves af Grossister, som lejede Lokaler og satte en Dame til at passe Forretningen. Efter en nærmere Undersøgelse er jeg imidlertid kommet til det Resultat, at det vel kan være Tilfældet for enkelte Forretningers Vedkommende, men at de allerfleste drives selvstændigt af Damerne. Disse har adskillige Gange gjort gældende overfor mig, at deres bedste Forretning er

om Aftenen ved 6—7½ Tiden, naar Folk tager i Teatret, og jeg har kæmpet for, at de skulde have Lov at holde aabent til Kl. 8. Jeg hilser derfor med Glæde Bestemmelsen om, at de maa holde aabent til Kl. 8, medens de altsaa Søndag Eftermiddag skal lukke Kl. 4.

Ogsaa en anden Ændring har Landstinget foretaget i § 3. I det oprindelige Lovforslag stod der: „Personer, der er ansat som Medhjælpere i de under a., b. og c. omhandlede Forretninger, skal hver anden Søndag have helt fri og hver anden Søndag have fri senest et Kvarter efter Lukketid, jfr. § 7, 1ste Stykke.“ Dette har Landstinget strøget, hvad jeg betragter som et Tilbageskridt. Jeg har tidligere arbejdet for at faa indsat en saadan Bestemmelse, idet jeg har Erfaring for, at Personalet maa blive i Forretningen ikke blot et Kvarter eller tyve Minutter, men ofte en Time eller halvanden, ja, endogsaa 2 Timer efter Lukketid for at rydde op. Noget saadant finder endnu Sted, og derfor har jeg glædet mig over den anførte Bestemmelse i Lovforslaget. I § 7 staar der, at Forretningen maa holdes aabent et Kvarter efter Lukketid for at ekspedere de Kunder, som befinder sig i Forretningen ved Lukketid; men efter et Kvarters Forløb skulde altsaa Personalet være ude af Butikken. At denne Bestemmelse er strøget, er en af de Ting, jeg mest beklager.

Hvad Barbererne angaar, blev der for et Par Aar siden vedtaget Lovbestemmelser gaaende ud paa, at Barberstuer ikke maatte holde aabent, og at Barbererne ikke maatte barbere i Hjemmene om Søndagen. Det skete efter en Opfordring fra Mestrenes og Svendenes Organisationer, som ogsaa har ønsket Lukketiden om Hverdagen ansat til Kl. 6. Der er imidlertid det Forhold, at Barberforretningerne fremtræder under tre forskellige Former, af hvilke den ene, som sagt, nemlig de Mestre, som staar indenfor Organisationen, med Glæde har set, at Lukketiden var fastsat til Kl. 6, idet de har afsluttet Overenskomst med Svendenes Organisation om, at der skal lukkes Kl. 6. Men desuden findes der en Del Barberer, som ikke vil staa i Mesterorganisationen, og hvem de andre Mestre giver Navnet Skruebrækkere, fordi de holder aabent til Kl. 7 for at erobre Kunderne fra de andre Mestre. Endelig er der de Mestre, som er ene paa deres Stuer; ogsaa de holder aabent til Kl. 7. De Mestre, som holder Svende, og som staar indenfor Organisationen, er meget kede af, at Lukketiden ikke er blevet Kl. 6 i Stedet for Kl. 7; de har været hos mig, men jeg har maattet svare dem, at jeg ikke troede,